

Zij stelt dat bij de vaststelling van de bestreden beschikking de motiveringsplicht van artikel 253 EG-Verdrag niet is nagekomen, aangezien in de beschikking niet is aangegeven waarom die maatregel duidelijk voordelen heeft voor het milieu. Bovendien wordt in de bestreden beschikking niet geantwoord op de argumenten die zijn aangevoerd in de bij het Gerecht van eerste aanleg aanhangige procedure betreffende de aanvankelijke beschikking.

Verder stelt verzoekster dat de bestreden beschikking betrekking heeft op een aanvankelijke beschikking die nietig is wegens schending van wezenlijke vormschriften.

Voorts voert zij aan dat de beschikking van de Commissie volgens welke de maatregel krachtens artikel 87, lid 3, sub c, EG-Verdrag wegens duidelijke milieuvoordelen verenigbaar is met de gemeenschappelijke markt is, op ontoereikende feitelijke vaststellingen berust.

Ten slotte stelt verzoekster dat de bestreden beschikking zonder objectieve rechtvaardigheidsgrond het door de Commissie als „traditioneel” aangeduide isolatiemateriaal, in het bijzonder mineraal isolatiemateriaal, maar ook isolatiemateriaal uit hernieuwbare grondstoffen, die niet over het kwaliteitskenmerk „natureplus” beschikken, benadeelt. De beschikking maakt daardoor inbreuk op het evenredigheidsbeginsel en het discriminatieverbod en dus op fundamentele beginselen van gemeenschapsrecht.

Beroep, op 1 juli 2005 ingesteld door Fernanda Ehrhardt-Avancini tegen Europees Parlement

(Zaak T-256/05)

(2005/C 229/58)

(Procestaal: Frans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 1 juli 2005 beroep ingesteld tegen Europees Parlement door Fernanda Ehrhardt-Avancini, wonende te Luxemburg, vertegenwoordigd door G. Vandersanden, L. Levi en C. Ronzi, advocaten.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

1. nietig te verklaren het besluit van het tot aanstelling bevoegd gezag (TABG) houdende afwijzing van zijn verzoek om de inminderingbrenging van 207 uur en 30 minuten op haar vakantieverlof en vervolgens op haar bezoldiging/pensioen ongedaan te maken;

2. verdragingsrente toe te kennen;

3. verweerder te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ten tijde van de feiten was verzoekster ambtenaar van het Europees Parlement. Bij brief van 21 juli 2004 heeft het Europees Parlement haar laten weten dat 207 uur 30 minuten op haar vakantieverlof in mindering zouden worden gebracht om reden van afwezigheid wegens ziekte in de periode van 28 mei tot 11 juli 2004. Het Parlement heeft dit besluit genomen ten vervolge op de conclusie van een onderzoek van verzoekster in het kader een procedure van arbitrage door een afhankelijke arts overeenkomstig artikel 59 van het Statuut. Bij dit onderzoek was gebleken dat verzoekster in staat was haar werkzaamheden te hervatten. Een later verzoek om het in mindering brengen van de uren ongedaan te maken, is door het Parlement eveneens afgewezen.

Ter ondersteuning van haar beroep stelt verzoekster dat artikel 59 van het Statuut en de interne regels van het Parlement zijn geschonden doordat zij aan medische arbitrage is onderworpen zonder vooraf door de controlerende arts te zijn onderzocht. Verder stelt zij niet-nakoming van de motiveringsplicht en schending van de rechten van de verdediging en van het beginsel „patere quam ipse legem fecisti”.

Beroep, op 30 juni 2005 ingesteld door Eric Voigt tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-258/05)

(2005/C 229/59)

(Procestaal: Frans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 30 juni 2005 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door Eric Voigt, wonende te Orange (Frankrijk), vertegenwoordigd door B. Autric, advocaat.

Verzoeker concludeert dat het het Gerecht behage voor recht te verstaan dat:

- 1) de Europese Commissie zijn verzoek van 11 juli 2002 tot erkenning van een beroepsziekte toewijst;
- 2) de Europese Commissie rente betaalt vanaf 28 mei 2004;

- 3) de Europese Commissie antwoordt op de vragen die hij op 20 januari 2004 aan de dienst Onderzoek en tuchtzaken (IDOC) heeft gezonden;
- 4) de Europese Commissie aangeeft waarom zij in 2003 haar besluit tot inleiding van een tuchtprocedure tegen een ambtenaar (de heer C) heeft ingetrokken;
- 5) 1 000 000 EUR schadevergoeding wordt betaald;
- 6) verweerster wordt verwezen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeker wenst dat zijn psycho-affectieve stoornissen als een beroepsziekte in de zin van artikel 73 van het Statuut worden erkend. Hij stelt dat artikel 26 van het Statuut, de rechten van de verdediging, het vertrouwensbeginsel, het beginsel van doorzichtigheid en het rechtszekerheidsbeginsel zijn geschonden. Verder stelt hij een procedurefout.

- 3) subsidiair, vast te stellen dat hij in de rang A*8 moet worden aangeworven;
- 4) nog meer subsidiair, vast te stellen dat hij in de rang A*7 moet worden aangeworven;
- 5) verweerster ertoe te veroordelen, verzoeker in de financiële positie te plaatsen waarin hij zich zou hebben bevonden indien hij volgens de regels was ingedeeld, dat wil zeggen de bedragen overeenkomend met het financiële verschil na te betalen;
- 6) verweerster te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Met het onderhavige beroep komt verzoeker op tegen zijn indeling in de rang A*6 bij zijn aanwerving door verweerster in oktober 2004.

Beroep, op 14 juli 2005 ingesteld door Peter Strobl tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-260/05)

(2005/C 229/60)

(Procestaal: Duits)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 14 juli 2005 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door Peter Strobl, wonende te Greifenberg-Beuern (Duitsland), vertegenwoordigd door H.-J. Rüber, advocaat, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoeker concludeert dat het het Gerecht behage:

- 1) nietig te verklaren het besluit van het tot aanstelling bevoegd gezag van de Europese Commissie van 7 oktober 2004 waarbij hij in de rang A*6 is ingedeeld;
- 2) vast te stellen dat hij in de rang A*10 moet worden aangeworven;

Ter ondersteuning van zijn beroep voert verzoeker drie middelen aan. Allereerst stelt hij schending van het vertrouwensbeginsel. De aankondiging van het vergelijkend onderzoek zelf, de praktijk bij vergelijkbare aankondigingen van vergelijkend onderzoek en de ten tijde van de aankondiging van het vergelijkend onderzoek geldende regeling van het oude Ambtenarenstatuut zouden bij hem de gerechtvaardigde verwachting hebben gewekt dat hij in geval van aanwerving zou worden ingedeeld in de rang A 7/A 6 of in de daarmee overeenkomende rang uit de nieuwe Statuut, namelijk de rangen A*8, A*9 of A*10 bedoeld in artikel 2 van bijlage XIII. Verzoeker zou bij zijn aanwerving ten onrechte op grond van artikel 12 van bijlage XIII bij het nieuwe Statuut in de rang A*6 zijn ingedeeld. Volgens hem heeft het tot aanstelling bevoegd gezag bij de toepassing van het nieuwe Statuut inbreuk gemaakt op het algemene beginsel van doorzichtigheid, op het beginsel dat handelingen duidelijk moeten zijn, en op het verbod van terugwerkende kracht.

Als tweede middel voert verzoeker discriminatie op grond van leeftijd aan. Bij zijn indeling in de rang A*6 zou geen rekening zijn gehouden met zijn leeftijd.

Ten slotte stelt verzoeker dat de toepassing van artikel 12 van bijlage XIII bij het nieuwe Statuut tot gevolg heeft gehad dat hij niet op dezelfde wijze is behandeld als collega's uit andere vergelijkende onderzoeken bij de voorziening in andere posten, die in een hogere rang zijn ingedeeld.